

Kirkon uutisia

VALOKUVA CRAIG DIMOND

Mormonien auttavat kädet -ohjelman vapaaehtoisia Louisianassa USA:ssa auttamassa raivaamaan myrskytuhoja pyörremyrsky Katrinan jäljiltä vuonna 2005.

Mormonien auttavat kädet [Mormon Helping Hands] palvelut ensimmäisen vuosikymmenen

Kirkon jäsenten palveleminen eri puolilla maailmaa on saanut monia eri muotoja, mutta viimeisten kymmenen vuoden aikana tähän palvelemiseen on yleensä yhdistetty yksi väri: keltainen.

Olipa kyse hätäavun antamisesta jonkin luonnonkatastrofin jälkeen tai paikallisen puiston siistimisestä, Mormonien auttavat kädet -ohjelmasta kirikkaankeltaisine liiveineen tai t-paitoineen on tullut kuluneen vuosikymmenen aikana avuntarvitsijoille tervetullut viesti toivosta.

Mormonien auttavat kädet on pappeusjohtoinen kirkon ohjelma, joka yhdessä kirkon huoltotyöohjelman kanssa on mukana avustus-

työssä ja muissa palveluprojekteissa eri puolilla maailmaa.

Alussa

Mormonien auttavat kädet -ohjelma perustettiin virallisesti vuonna 1998. Se kehiteltiin tavaksi, jolla kirkon jäsenet Etelä-Amerikassa voivat ojentaa auttavan kätensä ja palvella asuinpaikkakunnillaan. Kirkon johtohenkilöt valitsivat tietyn päivän vuodesta, jolloin jäsenet antavat aikaansa ja työpanoksensa johonkin valmisteltuun palveluprojektiin. Ensimmäisenä toiminta alkoi Argentiinassa, Paraguayssa, Uruguayssa ja Chilessä.

Tässä ensimmäisessä virallisesti

organisoidussa hankkeessa kymmenentuhannet kaikenikäiset kirkon jäsenet Etelä-Amerikassa toimivat yhdessä osallistumalla monikansalliseen palveluprojektiin. Pyrkimyksenään vahvistaa ja kaunistaa asuinpaikkakuntiaan jäsenet käyttivät aikaansa koulujen ja sairaaloiden korjaamiseen ja maalamiseen sekä puistojen, katujen ja muiden julkisten alueiden siivoamiseen.

Pian ensimmäisen palvelupäivän jälkeen ajatus levisi Brasiliaan, jossa palveleminen jatkui ja ohjelma alkoi laajeta. Vuoteen 2002 mennessä Mormonien auttavat kädet -ohjelma oli nimetty yhdeksi tärkeimmistä vapaaehtoisohjelmista Brasiliassa sen hyvän vaikutuksen ansiosta, mikä sillä on ihmisten elämään.

Nykyään sadattuhannet vapaaehtoiset ovat antaneet lahjoituksena miljoonia tunteja palvelutyötä kaikkialla maailmassa. Monikansallisena palveluprojektina muutamassa Etelä-Amerikan maassa alkanut hanke on muuttunut maailmanlaajuiseksi avun tarpeessa olevien auttamistyöksi. Ohjelma toimii nykyisin Afrikassa, Aasiassa, Euroopassa, Latalaisessa Amerikassa, Pohjois-Amerikassa ja Tyynenmeren alueella.

Avun antamista

Kun pyörremyrsky Ike oli riehunut Yhdysvaltain eteläosissa vuonna 2008, raivaustöihin organisoitiin työporukoita. Kaakkois-Texasissa asuvat jäsenet ryhtyivät yhteistoimin raivaamaan myrskyn tuhoja pihoilta ja jakamaan hygieniapakkauksia, siivouspaketteja ja ruokalaatikoita myrskytuhoalueilla. Apua saatiin sitä tarvitseville paikallisista piispojen varastohuoneista,

jonne oli varastoitu ruokaa, vettä, työkaluja ja muita perustarvikkeita.

Kun parikymmentä ihmistä sai surmansa vuoden 2008 tulvissa Yhdysvaltain keskilännessä ja tuhannet jäivät kodittomiksi, kirkon jäsenet ja läheytssaarnaajat pukivat ylleen keltaiset Mormonien auttavat kädet -t-paidat ja auttoivat hiekkasäkkien pinoamisessa ja muissa avustustöissä. Cedar Rapidsin vaaraan Iowaan koottiin avustusvarasto, joka oli täynnä kirkon lähettämiä kottikärryjä, lappioita ja työvaatteita. Koska vaarna sijaitsi alueella, jota tulvat olivat pahimmin koetelleet, se sai myös varoja painepesureiden ja aggregaattien hankkimiseen. Apu otettiin alueella kiitollisena vastaan.

Ympäristön kohentamista

Vaikka katastrofit tarjoavatkin tilaisuuksia palvella, ei siihen, että jäsenet pyrkivät kohentamaan ympäristöään asuinpaikkakunnillaan, tarvita mitään katastrofeja. Ympäristön kohentaminen antaa kirkon jäsenille tilaisuuden uhrata aikaansa ja kykyjään niiden siunaukseksi, jotka tarvitsevat apua, ja osoittaa, että paikkakunnan asiat ovat heille tärkeitä.

Marraskuussa 2007 yli 100 000 jäsentä Afrikassa osallistui koko maanosan kattavaan palveluprojektiin siivoamalla ympäristöään. He siivosivat ja kohensivat sodan muistoksi rakennetun Punaisen Ristin lastensairaalan ympäristöä Kapkaupungissa Etelä-Afrikassa, istuttivat yli 50 puuta Olivenhoutboschiin Etelä-Afrikassa, täyttivät kuoppia

VALOKUVA NORMON BURRINGHAM

Nuoret naiset Hongkongissa kokoamassa hygieniapakkauksia avuntarvitsijoille.

ja keräsivät lasia ja roskia teiden varsilta Kinalessa Keniassa ja korjasivat leikkikenttäkalusteita.

Projektin päättyttyä Punaisen Ristin lastensairaalan johtaja Nikki Bishop huomautti, että ”tällä tulee olemaan suunnaton merkitys lapsille, vanhemmille, henkilökunnalle ja vierailijoille. Olemme hyvin kiitollisia. Projekti on sujunut tavattoman hyvin muuttaen sairaalan täysin. Olen ilahtunut ja innoissani.”

Jäsenten vahvistamista

Yksi niistä tärkeistä periaatteista, joita Jeesus Kristus opetti ja jonka mukaan Hänen seuraajansa elävät, on palveleminen: ”Ja katso, minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte viisautta; jotta oppisitte, että kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17).

Sen lisäksi että Mormonien auttavat kädet -projekteilla saadaan paljon hyvää aikaan tarvitsevien hyväksi käyttämällä hyödyksi jäsenen aikaa ja kykyjä, ne ovat myös

siunaukseksi niille, jotka antavat apuaan. Ne auttavat jäseniä ymmärtämään paremmin muiden kohtaamia haasteita. Kun jäsenet noudattavat Vapahtajan esimerkkiä, heidän todistuksensa vahvistuu, ja kun jäsenet palvelevat yhdessä, heidän keskinäinen ykseytensä lisääntyy.

”Ensinnäkin se auttaa meitä sisäisesti”, sanoi koko Afrikkaa koskevan vuoden 2007 Mormonien auttavat kädet -päivän jälkeen Mike Martin, joka toimi tuolloin Pretorian vaarnan johtajana Etelä-Afrikassa. ”Kykenemme paremmin hitsautumaan yhteen, ja se luo ykseyttä, mutta on todella hienoa vain olla muiden joukossa, nähdä, mitä ihmiset joutuvat kohtaamaan, ja yrittää pienin keinoin tehdä edes jonkin verran hyvää.”

Siltojen rakentamista

Yhteistyössä valtiovallan edustajien, opetusviranomaisten ja liikkeenharjoittajien kanssa noin 50 000 kirkon jäsentä ja ystävää uurasti huhtikuussa 2005 kunnostaen 200 koulua São Paulossa Brasiliassa. Vapaaehtoiset palvelivat kouluissa muun muassa maalaamalla ovia, siivoamalla luokkahuoneita ja korjaamalla pulpetteja.

Sellaiset palvelutapahtumat tuovat yhteen monia eri ihmisryhmiä, ja kohentaessaan ympäristöään nämä ihmiset luovat ystävyysuhteita. Palvellessa muodostuneet ystävyysuhteet voivat rakentaa ymmärtämyksen siltoja ja vahvistaa suhteita viranomaisiin ja yhteisön jäseniin.

Mormonien auttavat kädet

-projekteja ei ole tarkoitettu evankeliumin saarnaamiseen. Pikemminkin ne on tarkoitettu tilaisuuksiksi edistää kristillistä palvelutyötä, jota ei muutoin kenties tehtäisi.

Syyskuussa 2006 jäsenet Bristolin vaarnassa Englannissa tekivät työtä paikkakuntalaisten kanssa kohentaakseen vaikeuksissa olevaa kotieläinpuistoa. Yhdessä päivässä jäsenet kykenivät kunnostamaan puistoon pyörätuolireitin, maalaamaan, kaivamaan ja siivoamaan ympäristöä sekä kokoamaan kehittäviä leluja, linnunpönttöjä ja ruokintalautoja. Palvelemiseen

käytettyjä tunteja kertyi kaikkiaan yli 2 500, ja kohentuminen oli selkeästi nähtävissä. Paikallinen pormestari kävi kotieläinpuistossa, ilmaisi kiitollisuutensa ja sanoi olevansa vaikuttunut siitä, mitä oli saatu aikaan.

Mormonien auttavat kädet -ohjelman avulla kirkon jäsenet kautta maailman ovat palvelleet, kohentaneet asuinpaikkakuntiaan ja luoneet ystävyyssuhteita. Palveluprojektit ovat paitsi koskettaneet ihmisten elämää myös syventäneet mukana olleiden uskoa ja rakentaneet siltoja paikkakunnilla ja eri järjestöihin. ■

Vanhin David A. Bednar kävi tapaamassa pyhiä Cebussa

Myöhempien aikojen pyhät Cebun viidestä vaarnasta iloitsivat kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin David A. Bednarin ja hänen vaimonsa Susan Bednarin vie-

railusta Filippiineillä elokuussa 2008. Elokuun 15.–17. päivänä vanhin ja sisar Bednar puhuivat pyhille ja läheyyssaarnaajille ja tapasivat heitä useissa Cebussa järjestetyissä

kokouksissa. Vanhin Bednar toimi myös johtavana virkailijana Cebun keskisen vaarnan konferenssissa.

Nuoret naimattomat aikuiset

Monen vaarnan yhteisessä nuorten naimattomien aikuisten kokouksessa vanhin Bednar tähdensi merkityksellisen rukouksen ja henkilökohtaisen ilmoituksen tärkeyttä. ”Rukoilkaa uskoen. Se edellyttää vaivannäköä, sitoutumista ja sinnikkyyttä. Usko Kristukseen johtaa vanhurskaksiin tekoihin. Rukoiltuamme uskoen me ponnistelemme eteenpäin toimimalla niiden asioiden mukaisesti, jotka olemme ilmaisseet taivaalliselle Isälle.”

Hän opetti myös pyhille: ”Ilmoitus on todellista ja jokaisen kirkon jäsenen saatavilla, joka on kastettu ja konfirmoitu ja jota on kehoitettu ottamaan vastaan Pyhä Henki. Pyhä Henki, jota pyhissä kirjoituksissa kuvataan hiljaiseksi vienoksi ääneksi, viestii yleensä kanssamme tavoilla, jotka ovat hillittyjä ja hienovaraisia. Pyhän Hengen ottaminen oppaaksemme on välttämätöntä hengelliselle kasvullemme ja selviytymisellemme yhä jumalattomammaksi muuttuvassa maailmassa.”

Aikuiset

Vanhin Bednar opetti jäsenille temppeleä koskevia asioita Cebun keskisen vaarnan lauantai-illan konferenssokokouksessa: ”Pian teillä on temppele lähempänä ja sinne on helppompaa päästä. Odottakaa innolla siunauksia, joita perheenne saa, kun teette pyhiä temppeleliittoja ja pidätte ne. Valmistautukaa tosissanne

VALOKUVA RANDY TAN

Vanhin David A. Bednar tervehtimässä jäseniä Cebussa Filippiineillä.

menemään temppeleihin ja käyttäkää hyväksenne jokainen tilaisuus käydä siellä.”

Vanhin Bednar selitti, että vastustaja yrittää herkeämättä tuhota perheet ja estää jäseniä käymästä temppeleissä. Vanhin Bednar neuvoi: ”Käyttäkää kotinne mallina temppeleitä – tehkää siitä opin huone, rukoushuone, järjestyksen huone” (ks. OL 109:8).

Kotien tulee olla oppimispaikkoja – paikkoja, joissa vastataan innoitetuihin kysymyksiin Hengen avulla, joissa opitaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja eletään sen mukaan. ”Kotimme voi olla hengellinen turvapaikka, kun sen mallina käytetään temppeleitä”, vanhin Bednar lisäsi.

Nuoret

Erityisesti nuorille tarkoitettussa kokouksessa vanhin Bednar kehotti heitä valmistautumaan Herran avulla oikealla tavalla lähetystyöhön. ”Tutkkaa pyhiä kirjoituksia päivittäin ja olkaa kuuliaisiksi kaikille Jumalan käskyille. Kun elätte evankeliumin mukaan, voitte osaltanne rohkaista muita tekemään samoin”, hän sanoi.

”Evankeliumi antaa vastauksia siihen, miksi olemme täällä ja minne olemme menossa. Ne vahvistavat meitä ja auttavat meitä noudattamaan käskyjä”, hän selitti. ”Kun tiedät ja ymmärrät täysin, että olet Jumalan lapsi, et riko siveyden lakia etkä muita käskyjä. – Kun päätämme tehdä väärin, olemme unoh-taneet, keitä me todella olemme. Oppiessasi ymmärtämään, että olet Jumalan valittu poika tai tytär, haluat luonnollisesti olla kuuliainen.”

”Älkää vähätelkö nuorten hengel-

listä kykyä ymmärtää evankeliumia ja elää sen mukaan. Heissä on hengellistä syvyyttä, kaipuuta ja toiveita”,

vanhin Bednar kertoi kokouksen päätteeksi mukana olleille vanhemmille ja johtajille. ■

Internet laajentaa jakelukeskuksen palvelujen toimintasädettä

Monille kirkon jäsenille, jotka tarvitsevat keskeistä kirkon materiaalia ja tarvikkeita kuten kuvia, temppeleivaatteita, pyhiä kirjoituksia ja muuta jakelukeskuksesta saatavaa aineistoa, jakelukeskuksessa käyminen voi tulla kalliiksi ja viedä paljon aikaa, vaikka eri puolilla maailmaa onkin monia tällaisia keskuksia.

”Meillä on yhä monia, monia jäseniä kirkossa, jotka ovat tuntien matkan päässä [keskuksesta], mutta joiden ulottuvilla tuotteet voivat olla – ne voidaan lähettää suoraan heidän ovelle, niin ettei heidän tarvitse matkustaa jakelukeskuksen”, sanoi Jim Christensen, joka on tuotekehitysjohtaja kirkon jakelupalveluissa.

LDSCatalog.com

Jakelupalvelut käyttää Internetiä tarjotakseen monille kirkon jäsenille useampia ostovaihtoehtoja, vaikka joillekuille kieli, valuutta ja sijainti estävät verkkopalveluiden käytön. Eri puolilla maailmaa ja erityisiä alueita palvelemaan on luotu maakohtaisia jakelupalveluiden Internet-sivustoja.

Näitä alueita ovat Argentiinassa, Australiassa sekä Yhdysvalloissa ja Kanadassa ylläpidettävät sivustot.

LDSCatalog.com tuo kirkon aineiston jäsenten ulottuville kaikkialla maailmassa.

Saksasta käsin toimiva Internet-sivusto, jonka tarkoitus on palvella suurinta osaa Eurooppaa, on parhailaan kehitteillä. Tulevaisuudessa on tarkoitus kehittää muitakin sivustoja.

Jäsenet voivat päästä kaikille sivustoille osoitteesta LDSCatalog.com napsauttamalla sivun yläosassa olevaa kohtaa Country Sites [maakohtaiset sivut].

Internetissä oleva aineisto on hankittaessa samanhintaista kuin jakelukeskuksissa. Yhdysvaltain Internet-sivustolta tilatut ja Yhdysvaltoihin ja Kanadaan lähetettävät tilaukset toimitetaan ilman lähetyskuluja. Jakelupalvelujen maakohtaisilta sivuilta

tilatut tuotteet lähetetään mahdollisuusien mukaan paikallisista jakelukeskuksista, mikä poistaa ylimääräiset lähetyskulut.

Sivustolla on yleensä ostajalle enemmän vaihtoehtoja kuin yksittäisissä jakelukeskuksissa. ”Valikoima on suurempi”, sanoi Steve Argyle, jakelupalvelujen esittelykoordinaattori. ”Paikallisissa jakelukeskuksissa tilat ovat usein rajalliset. Verkossa on saatavilla kaikki, mitä meillä on tarjota.”

Vaatteista opetusohjelmaan

Internet-sivustolta ostajat voivat hankkia tuotteita tai ohjausta siihen, mistä he voivat saada lisää etsimäänsä tietoa.

Internet-sivustolla on osio nimeltään ”New Items” [uusia tuotteita], jossa on äskettäin saataville tulleita tuotteita kuten kuvia uusista vihityistä tempeleistä, kirkon lehtien tuoreita numeroita sekä muita uusia tuotteita.

Opetusohjelmaan kuuluvia tuotteita on tällä hetkellä saatavissa sivustolta englanniksi, espanjaksi ja ranskaksi. Kotien ja seurakuntien avuksi on saatavilla evankeliumin oppimista koskevaa aineistoa, oppikirjoja, tarvikeluetteloa ja muuta lähdeaineistoa. Kirkon yksiköt voivat tilata sivustolta kunkin vuoden opetusohjelman aineiston kaikkia apujärjestöjä varten sekä erityisaineistoa yksikkönsä niiden jäsenen tarpeisiin, joilla on heikko näkö tai kuulo tai muita vaikeuksia.

Sivustolla on tietoa sukututkimustyöstä kuten sukututkimuskeskusten tarvikkeita, väestölaskentatietoja, vinkkejä sukututkimuksen aloittamiseen

sekä muuta hyödyllistä lähdeaineistoa niiden avuksi, jotka haluaisivat aloittaa sukututkimustyön. Jakelupalveluista voi myös ladata tietokoneohjelmia.

Sivustolla vierailevat voivat hakea kirkon aineiston tarvikeluettelossa olevia kuvia kuvan nimen tai taiteilijan mukaan. Näin kuvat ovat helpommin eri puolilla maailmaa asuvien jäsenten saatavilla.

Oikean tavan löytäminen

Veli Argyle sanoi, että jakelupalvelut tuo aineiston jäsenten saataville monin eri tavoin kuten puhelimitse, faksitse ja postitilauksin. Internet-sivustot ovat yksi uusi keino tuon tavoitteen saavuttamiseksi.

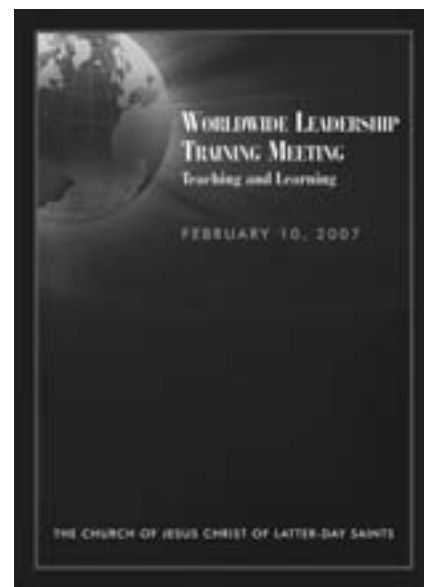
”Internet-sivusto on vain yksi osa suunnitelmaa saada kirkon aineisto kaikkien kirkon jäsenten ulottuville”, hän sanoi. ■

Koulutuskokoukset saatavilla Internetissä

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut, ettei vuonna 2009 pidetä maailmanlaajuista johtajien koulutuskokousta. Pappesusjohtajille lähetetyssä kirjeessä ehdotetaan, että johtohenkilöt katsovat aiempia lähetyksiä ja käyttävät niitä jatkuvaan opetukseen yksikkönsä tarpeiden mukaan.

Vuosien 2006, 2007 ja 2008 koulutuslähetykset ovat saatavilla Internetissä monilla kielillä. Kokoukset lähetettiin kirkon satelliittijärjestelmän välityksellä, ja ne ovat saatavilla eri formateissa. Ennen vuotta 2006 olleiden kokousten sisältö on jaettu kirjasina.

Vuoden 2008 koulutuskokous, jonka otsikkona oli *Vanhurskaan jälkipolven kasvattaminen*, on saatavilla tekstinä, äänitteenä ja videona 12 kielellä ja äänitteenä 61 kielellä. Lähetykseen sisältyvät presidentti Thomas S. Monsonin, kahdentoista apostolin koorumin presidentin Boyd K. Packerin ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin Jeffrey R. Hollandin puheet sekä pyöreän pöydän keskustelu kahdentoista koorumin jäsenen vanhin Dallin H. Oaksin, vanhin Hollandin,

Vuosien 2006, 2007 ja 2008 maailmanlaajuisten koulutuskokousten kulku on saatavilla Internetissä monilla kielillä.

Apuyhdistyksen ylijohdajan Julie B. Beckin, Nuorten Naisten ylijohdajan Susan W. Tannerin ja Alkeisyhdistyksen ylijohdajan Cheryl C. Lantin kesken. Kokous lähetettiin alun perin 9. helmikuuta 2008.

Vuoden 2007 koulutuslähetyksen, jonka otsikkona oli *Opettaminen ja*

oppiminen, on saatavilla tekstinä 22 kielellä, äänitteenä kymmenellä noista kielistä sekä videona amerikkalaisella viittomakielellä, englanniksi ja espanjaksi. Koulutuskokouksessa kuultiin presidentti Thomas S. Monsonin, presidentti Boyd K. Packerin, kahdentoista apostolin koorumin jäsenten vanhin L. Tom Perryn ja vanhin Jeffrey R. Hollandin puheet. Kokous pidettiin 10. helmikuuta 2007.

Vuoden 2006 koulutuslähetys, jonka otsikkona oli *Perheen tukemi-*

nen, on saatavilla tekstinä 38 kielellä, äänitteenä kymmenellä noista kielistä sekä videona amerikkalaisella viittomakielellä, englanniksi ja espanjaksi. Lähetyksessä puhuivat presidentti Thomas S. Monson, vanhin L. Tom Perry ja vanhin David A. Bednar kahdentoista apostoli koorumista sekä Apuyhdistyksen ylijohdaja Bonnie D. Parkin.

Aineisto on saatavilla Internetissä osoitteen LDS.org kohdassa **Gospel Library** napsauttamalla kohtaa **Worldwide Leadership Training**. ■

TEMPPELIUUTISIA

Méxicon temppeli vihitty uudelleen

Presidentti Thomas S. Monson vihki virallisesti uudelleen Méxicon temppelin Meksikossa 16. marraskuuta 2008 vuoden ja 7 kuukautta kestäneen peruskorjauksen jälkeen. Uudelleenvihkimisessä oli mukana myös presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa.

25 vuoden keskeytymättömän toiminnan jälkeen temppelin ovet suljettiin 31. maaliskuuta 2007

peruskorjausta varten. Lokakuussa temppeli avattiin yleisölle. Ohjattuja kierroksia järjestettiin 20. lokakuuta – 8. marraskuuta 2008 paitsi sunnuntaisin. Sen jälkeen myöhempien aikojen pyhiä alueelta osallistui kahdeksan vihkimistilaisuuteen.

Temppeli palvelee noin 264 000 kirkon jäsentä, jotka asuvat maan pääkaupungissa Méxicossa sekä Méxicon, Guerreron, Guanajuanton, Morelosin, Baja California Surin,

Michoacánin, Hidalgon, Pueblan, Querétaron ja San Luis Potosín osavaltioissa.

Méxicon temppeli, joka vihittiin alun perin 2. joulukuuta 1983, oli ensimmäinen kahdestatoista Meksikoon rakennetusta temppelistä.

Kirkon historia Méxicossa juontaa vuoteen 1875, jolloin presidentti Brigham Young lähetti Daniel Jonesin sekä pienen joukon lähetyssaarnaajia

pääkaupunki Méxicoon, missä he jakoivat lehtisiä useille meksikolaisille johtohenkilöille. Yksi niistä kulkeutui Plotino Rhodacanatyn käsiin, josta tuli myöhemmin ensimmäinen kirkon jäsen Meksikossa. Marraskuussa 1879 Méxicoon perustettiin kirkon ensimmäinen seurakunta, ja sen johtajaksi tuli veli Rhodacanaty.

Nykyään kirkolla on maassa 212 vaarnaa ja noin 1 120 000 jäsentä. ■

Laien temppeli Havaijissa Yhdysvalloissa suljettiin peruskorjausta varten

Laien temppeli Havaijissa suljettiin 29. joulukuuta 2008 peruskorjausta varten sen palauttamiseksi alkuperäiseen kauneuteensa ja vastaamaan nykyisiä temppelivaatimuksia. Peruskorjauksen odotetaan vievän noin puolitoista vuotta, ja temppeli vihittään uudelleen projektin valmistuttua.

Méxicon temppeli Meksikossa

Laien temppeli Havaijissa Yhdysvalloissa

Laien temppelepiiriin kuuluvat jäsenet voivat käydä Konan temppeleissä Havaijissa. Presidentti Heber J. Grant vihki Laien temppelin vuonna 1919, ja myöhemmin se vihittiin uudelleen peruskorjauksen ja laajenuksen jälkeen vuonna 1978. ■

Lontoon temppele juhli 50-vuotispäiväänsä

Yli 500 jäsentä kokoontui sunnuntaina 7. syyskuuta 2008 erityiseen tilaisuuteen juhlistamaan Lontoon temppelin vihkimisen 50-vuotispäivää. Temppelin vihki aikanaan presidentti David O. McKay (1873–1970).

Kokouksen johtavana virkailijana toimi vyöhykeseitsenkymmen, vanhin Patrick Kearon. Mukana oli myös

seitsemän aiempaa temppeleinjohtajaa.

Graham Dunn, joka toimii tällä hetkellä temppelekirjurina ja toisena neuvonantajana Crawleyn vaarnan johtokunnassa, lainasi profeetta Joseph Smithin sanoja: ”Jotkut voivat pitää hyvin uskaliaana oppia, josta me puhumme – valtaa merkitä kirjoihin tai sitoa maan päällä ja sitoa taivaassa. Tämä valta on kuitenkin aina annettu maailman kaikkina aikoina, milloin Herra vain on antanut pappeuden taloudenhoidon jollekulle miehelle todellisen ilmoituksen kautta tai jollekin miesryhmälle.” (OL 128:9.)

Nykyinen temppeleinjohtaja Michael Fagg huomautti vaikutuksesta, joka temppelellä on paikakunnalla, ja todisti, että ”temppele on todella Herran huone, ja Hän on kutsunut meidät liittymään seuraansa siellä”.

Lontoon temppele Englannissa

Takkavalkeailtaan osallistui johtohenkilöitä Länsi-Sussexin ja Itä-Sussexin kreivikuntien valtuustoista sekä lordi ja lady Teviot, jotka ovat molemmat hyvin innokkaasti mukana sukututkimustyössä. Lady Teviot toimii sukututkimusseurojen liiton puheenjohtajana.

Seurakuntakeskuksen aulaan oli pystytetty näyttely, jossa oli esillä arkistovalokuvia temppelin rakentamisesta ja vihkimisestä. Valokuvat julkaistiin myös kaikille osallistuneille jaetussa ohjelmassa. ■

LYHYESTI MAAILMALTA

Kirkon museon nimi muuttunut

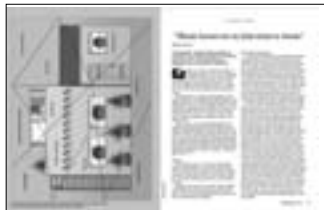
Muiden kirkon yksiköiden kuten nyt rakenteilla olevan uuden kirkon historian museon nimikäytännön mukaisesti kirkon historia- ja taide-museo Salt Lake Cityssä on nyt nimeltään kirkon historian museo. Museo esittelee mormonien kokemuksia, ja siellä on sekä pysyviä että vaihtuvia näyttelyitä eri aiheista. Museossa järjestetään sekä ohjattuja että itseohjautuvia kierroksia. Museo on avoinna maanantaista lauantaihin, ja sinne on vapaa pääsy.

Brittiläinen sukututkija luennoinut Salt Lake Cityssä

Huomattava brittiläinen sukututkija Colin R. Chapman luennoi kirkon sukututkimuskirjastossa Salt Lake Cityssä lokakuussa 2008 aiheista ”Olivatko esivanhempasi todella naimisissa?” ja ”Sukututkimustiedot varhaisissa brittiläisissä väestölaskenta-asia-kirjoissa vuosilta 1086–1841”. Sukututkija Chapman on ollut perustamassa kuutta brittiläisen kreivikunnan sukututkimusseuraa ja on kirjoittanut 14 kirjaa sukututkimuksesta. Hän oli mukana kehittämässä kolmikirjaimista Chapman County Code -lyhennejärjestelmää, josta on tullut kansainvälinen standardi sukututkimustyössä.

Sukututkimusneuvojille tukea Internetissä

Sukututkimusosasto on kehittämässä uusia välineitä ja palveluja Internetiin sukututkimusneuvojen avuksi. Osa näitä lähteitä on jo käytettävissä kuten ajantasainen koulutus sekä uudet järjestelmät, palvelut ja tuotteet. Rekisteröityneille käyttäjille lähetetään ajoittain sähköpostitse tietoa, päivityksiä ja hyödyllisiä vinkkejä. Neuvojat voivat rekisteröityä osoitteessa <http://consultant.familysearch.org> ilmoittamalla yksikkönsä numeron ja jäsennumeron. ■

Lisäideoita yhteiseen tuokioon maaliskuu 2009

Seuraavassa on yhteiseen tuokioon lisää ideoita, joita Alkeisyhdistyksen

johtohenkilöt voivat käyttää *maaliskuun 2009* Liahonassa *julkaistujen yhteisen tuokion ohjeiden lisäksi. Nämä ideat liittyvät oppia-* *beeseen "Minun huoneeni on järjestyksen huone" sekä ohjeisiin ja tehtäviin, jotka ovat tämän lehden lasten osion sivuilla Y4–Y5.*

1. Näytä kuvia, jotka kuvaavat isän eri velvollisuuksia (opettamassa lapsiaan perheillä, palvelemassa kirkossa, hankkimassa elantoa perheelleen, viettämässä vapaa-aikaa perheenjäsenten kanssa, tekemässä jotakin kodinkorjaustyötä jne.). Osoittaaksesi, että isillä on monia velvollisuuksia, pyydä lapsia kertomaan, mitä isä tekee kussakin kuvassa. Opetta isän velvollisuudet, jotka on mainittu perhejulistuksen 7. kappaleessa (ks. "Perhe – julistus maailmalle", *Liabona*, lokakuu 2004, s. 49) ja keskustelkaa niistä. Laulakaa toinen säkeistö laulusta "Jumalan perhe" (*Liabona*, lokakuu 2008, s. Y12–Y13).

Pyydä lapsia näyttämään kertomus Nefistä samalla kun kerrot sen

tähdentäen hänen isänsä Lehin vaikutusta ja roolia (ks. 1. Nefi 1; 2). Valmista etukäteen kertomuksen henkilöitä tarkoittavat nimilaput, joita lapset voivat käyttää. Ota mukaan mahdollisimman monta lasta. Lausu todistuksesi siitä, että yksi isän tärkeimmistä tehtävistä on johtaa perhettään. Kannusta lapsia kirjoittamaan viesti, jossa he ilmaisevat rakkautensa isäänsä kohtaan, ja antamaan se isälleen.

2. Pyydä muutamia vanhempia lapsia tulemaan Alkeisyhdistykseen valmistautuneina laulamaan jonkin laulun äideistä tai perheestä. Aina kun he tulevat sanan *äiti* kohdalle, pyydä säestäjää pysähtymään, niin että laulavat lapset voivat kuiskata sanan "äiti" jonkun toisen lapsen korvaan. Kun laulu on laulettu, pyydä näitä lapsia kuiskaamaan sana kummallakin puolellaan olevalle lapselle. Pyydä lapsia nostamaan kätensä, jos he tietävät, mistä aiheesta yhteisessä tuokiossa puhutaan. Opetta äidin velvollisuudet sellaisina kuin ne on mainittu perhejulistuksen 7. kappaleessa. Auta lapsia ymmärtämään, että hoivaaminen tarkoittaa sitä, että äiti auttaa lapsiaan kasvamaan ja kehittymään. Kirjoita etukäteen paperilappuihin joitakin asioita, joita äiti tekee hoivatakseen perhettään. Pane laput laatikkoon. (Esimerkkejä: kuuntelee, tekee ruokaa, hellii vauvaa, antaa halauksen, lukee lapselle jne.) Pyydä lapsia vuorollaan valitsemaan lappu ja esittämään lapun toiminta pantomiimina, niin että muut voivat arvata, mitä äiti tekee. Laulakaa kolmas säkeistö lau-

lusta "Jumalan perhe" (*Liabona*, lokakuu 2008, s. Y12–Y13). Lausu todistuksesi äitien vaikutuksesta.

3. Pelatkaa seuraavaa arvauspeliä. Tee kyltit, joissa on teksti "isoisä", "isoäiti", "eno", "setä", "täti" ja "serkku". Valitse joku vanhemmista lapsista pitämään yhtä kylttiä selässä. Näytä kyltti Alkeisyhdistykselle mutta älä lapselle. Kerro lapselle, että kyltissä on yhden sukulaisen nimi. Anna muiden lasten antaa tälle lapselle vihjeitä, niin että hän voi arvata, mitä kyltissä lukee. (Esimerkkejä: Minä asun sinun mummolassasi. Tai: Minä olen isoäitisi poika. Tai: Minä olen äitisi veli.) Toimi näin jokaisen kyltin kohdalla.

Opetta, että isovanhemmat, tädit, enot, sedät ja serkut ovat kaikki osa perhettämme ja että taivaallinen Isä suunnitteli meidät tukemaan ja auttamaan toisiamme. Kehota lapsia ajattelemaan tilanteita, jolloin joku sukulainen auttoi tai tuki heidän perhettään. Pyydä lapsia ajattelemaan jotakuta sukulaistaan, jota he voisivat auttaa jollakin tavalla. Auta heitä tekemään paperipussista käsinukke kuvaamaan tätä henkilöä (ks. "Käsinuket", *Opettaminen, kutsumuksesta suurin*, 2000, s. 165–166). Pyydä lapsia laulamaan laulu perheistä käyttämällä käsinukkejaan. Pyydä muutamaa lasta esittelemään käsinukkensa ja kertomaan, mitä he voivat tehdä auttaakseen tätä henkilöä. Pyydä lapsia viemään käsinukkensa kotiin muistutukseksi, että he keskustelevat vanhempiansa kanssa siitä, mitä he voisivat mielestään tehdä auttaakseen tätä sukulaista. ■

VYÖHYKKEEN JOHTOKUNNAN SANOMA

Jokaisen toivottaminen tervetulleeksi

Teksti: Vanhin Gérald Caussé, toinen neuvonantaja vyöhykkeen johtokunnassa

V viime aikoina kutsumuksessani seitsenkymmenenä olen saanut matkustaa monissa Euroopan maissa. Minua kiehtoo eräs asia. Joka kerta osallistuessani kirkon kokoukseen, oli se missä tahansa, tunnen heti oloni kotoiseksi aivan kuin olisin perheeni kanssa. Voi olla monia eri kieliä, kasvat ja kulttuuri voivat olla erilaiset, mutta Henki on sama kaikkialla, opetettu oppi ja periaatteet ovat samanlaisia ja todistukset yhtäläisiä. Tämä yhtenäisyys on nykyajan ihme aikana, jolloin palautettu evankeliumi vaikuttaa yli 120 maailman maassa.

Keskuudessamme on kuitenkin joitakuita, jotka eivät aina tunne kuuluvansa tähän suureen perheeseen. Eräs äskettäin kastettu sisar kertoi minulle kerran huolestaan. ”Minä rakastan kirkkoa, mutta en oikeastaan saa sellaista vaikutelmaa, että kuulun joukkoon. Kun menen kirkkoon, saan jäsenistä sellaisen vaikutelman, että he ovat kaikki täydellisiä. Näen perheitä, joissa on paljon lapsia. He näyttävät onnellisilta. He tekevät kaiken hyvin. Ja minä olen eronnut nainen, joka kamppailee henkilökohtaisten ongelmiansa kanssa joka päivä.”

Hänen kommenttinsa teki minut hyvin surulliseksi. On totta, että myöhempien aikojen pyhät ovat onnellisia eläessään evankeliumin mukaan. Kuten kuningas Benjamin sanoi, ne ”jotka pitävät Jumalan käskyt – – ovat siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä”¹. Yksikään kirkon

jäsen ei kuitenkaan ole täydellinen. Jokainen meistä yrittää korjata puutteitaan ja tulla päivä päivältä paremmaksi. Jokainen meistä kamppailee voittaakseen elämän ongelmia, olivatpa ne aineellisia, fyysisiä, perheeseen liittyviä tai hengellisiä.

Tämä niin yhtenäinen kirkkoperhe on itse asiassa oikea kaleidoskooppi. Jokainen seurakunta sulkee suojiinsa syntyperältään ja olosuhteitaan hyvin erilaisia ihmisiä. Myös kirkon jäsenten henkilöhistoria, todistuksen ja kääntymyksen voima on erilainen. Onkin todellinen haaste saada jokainen tuntemaan itsensä tervetulleeksi ja olevansa täysin mukana kirkon piirissä.

Kirjeessään korinttilaisille Paavali vertasi kirkkoa Kristuksen ruumiiseen. Ruumiissa on monia jäseniä, joilla jokaisella on jokin erillinen tehtävä. Vaikka nämä jäsenet ovat kaikki erilaisia, he löytävät ykseyden muodostamalla sopusointuisen ja toimivan ruumiin. ”Meidät kaikki – – on kastettu yhdeksi ruumiiksi. Yksi ja sama Henki on yhdistänyt meidät – –. Eihän ruumiskaan muodostu yhdestä jäsenestä vaan monista.”²

Paavali lisää tärkeän huomautuksen niistä jäsenistä, joita pidetään heikoimpina: ”Ne ruumiinjäsenet, jotka meidän mielestämme ovat muita heikompia, ovat välttämättömiä.

Me [suomme erityisen runsaasti kunniaa niille jäsenille], joita emme pidä kovinkaan arvokkaina.”³

Ruumiin [eli kirkon] ykseyden saavuttamiseksi on siis välttämätöntä

Vanhin Gérald Caussé

kiinnittää erityistä huomiota niihin jäseniin, jotka tarvitsevat apua.

Jeesus opetti suurenmoisesti tätä periaatetta, kun Hänet oli kutsuttu Matteuksen luo ja Hänen huomattiin istuvan ”publikaanien” ja ”syntisten” pöydässä. Kun fariseukset syyttivät Häntä siitä, että Hän hyväksyi kelvottomien ihmisten seuran, Hänen vastauksensa oli yksiselitteinen: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. – – En minä ole tullut kutsumaan hurskaita, vaan syntisiä [parannukseen].”⁴

Kun Jeesus tai Paavali puhuvat sairaista tai heikoimmista, he kuvaavat kenties kaikkia kirkon jäseniä. Jokaisella meistä on vahvuutensa ja heikkoutensa. Millä hetkellä hyvänsä elämässään jokainen voi kokea vaikeita vaiheita ja tarvita apua.

Ykseys on evankeliumin peruseriaate. Esirukouksessaan Jeesus

rukoili Isää näillä sanoilla: ”Jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä”.⁵ Älkäämme kuitenkaan erehtykö oikeasta tavasta saavuttaa tämä ykseys. Sitä ei saavuteta eristämällä ne jäsenet, jotka näyttävät hetkellisesti olevan erilaisia tai heikompia, ja tarrautamalla ihmisiin, jotka ovat samanlaisia kuin me. Ykseys saavutetaan päinvastoin palvelemalla juuri niitä, joilla on erityisiä tarpeita. Jäsenet, joilla on tarpeita, eivät ole uhka kirkon ykseydelle. He ovat kirkolle siunaus, tilaisuus palvella lähimmäistämme ja siten lisätä hengellistä ykseyttämme.

Paavali jatkaa vertaustaan Kristuksen ruumiista seuraavasti: ”Jotta ruumiissa ei syntyisi eripuraisuutta vaan jäsenet yhteen kuuluu huolehtisivat toinen toisestaan. Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki muutkin jäsenet.”⁶

Älkäämme siis yrittäkö puolustaa tai suojella pientä joukkoa jäseniä, jotka ovat tunteneet toisensa vuosia ja ovat tyytyväisiä saadessaan olla keskenään. Lähestykäämme sen sijaan niitä ihmisiä, jotka tuntevat olevansa erillään, ja niitä, jotka ilmaantuvat seurakuntakeskustemme oville. Toivottakaamme heidät tervetulleiksi kiitollisina ja vailla ennakkoluuloja.

Tärttukaamme tähän tilaisuuteen palvella ja rakastaa, tähän tilaisuuteen lisätä ykseyttämme ja hengellisyttämme.

Rukoilen, että jokainen kirkon jäsen ja jokainen vierailija ottaisi vastaan Paavalin kutsun: ”Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät.”⁷ ■

VIITTEET

1. Moosia 2:41.
2. 1. Kor. 12:13–14.
3. 1. Kor. 12:22–23.
4. Matt. 9:12–13.
5. Joh. 17:22.
6. 1. Kor. 12:25–26.
7. Ef. 2:19.

Hyvinkään seurakunnan uusi piispakunta

Teksti: Mikko Airtto

Hyvinkään seurakunnan piispakunta vaihtui elokuussa 2008. Seurakuntaa yli viisi vuotta johtanut Teppo Hallamaa neuvonantajineen vapautettiin ja uudeksi piispaksi kutsuttiin Matti Ihalmo. Neuvonantajat uudessa piispakunnassa ovat Seppo Happonen ja Samuel Kuosmanen.

Piispa Ihalmo tutustui kirkkoon alunperin tulevan vaimonsa Sirpan kautta heidän seurustellessaan vuonna 1987. Hän liittyi kirkkoon saman vuoden toukokuussa, ja elokuussa Ihalmo vihittiin. Ihalmon perheessä on viisi lasta, kolme poikaa ja kaksi tyttäretä. Veli Ihalmo työskentelee Hallinnon tietohallintakeskuksessa (Haltik) verkkoteknologian päällikkönä, jonka toimenkuvana on jalkauttaa johdon strategiat ja suunnitelmat organisaatiossa. Uusi piispa palveli seurakunnan lähetystyönjohtajana ennen nykyistä tehtäväänsä ja

Hyvinkään piispakunta vasemmalta 1. neuvonantaja Seppo Happonen, piispa Matti Ihalmo ja 2. neuvonantaja Samuel Kuosmanen.

on aiemmin palvellut muun muassa vaarnan korkean neuvoston jäsenenä ja piispan neuvonantajana.

Uusi piispa suhtautuu tehtäväänsä tynesti. Tehtävään kuuluu haasteita, muttei mitään sellaista,

josta ei Hengen johdatuksella ja Vapahtajan avulla voisi selvitä. ”Kun liityin kirkkoon, opin tuntemaan Kristuksen, ja vuosien myötä olen oppinut tuntemaan Hänet jatkuvasti hieman paremmin”, piispa sanoo ja

jatkaa: ”Kristuksen tuntemisen myötä olen oppinut ymmärtämään asioita eri näkökulmasta. Hän suhtautui ihmisiin lempeästi, rakastavasti ja pitkämielisesti. Koen, että Hän odottaa myös minun suhtautuvan ihmisiin samalla tavalla.”

Ensimmäisen neuvonantajan tehtävässä toimiva Seppo Happonen on kasvanut kirkossa. Veli Happosella ja hänen Sirpa-vaimollaan on kolme poikaa, joista vanhin palvelee Kana-dassa Edmontonin lähetyskentällä kokoaikaisessa lähetystyössä. Veli Happonen työskentelee piispan tavoin Hallinnon tietohallintakeskuksessa (Haltik). Moni seurakuntalainen muistaa hänet entisenä seurakunnanjohtajana, joka osoitti rakkautta ja välittämistä jäseniä kohtaan. Myös veli Happonen suhtautuu tehtävänsä rauhallisesti: ”Herra kutsuu tehtäviin, eikä yhdestä tehtävästä tarvitse olla enemmän huolissaan kuin jostain toisesta.” Veli Happonen on seurakunnanjohtajan tehtävän lisäksi toiminut muun muassa vaarnan korkeassa neuvostossa, Nuorten Miesten johtokunnassa ja viimeksi seminaariopettajana.

Toisena neuvonantajana piispakunnassa palvelee Samuel Kuosmanen. Veli Kuosmanen on piispakunnan nuorin jäsen. Hän on syntynyt kirkon perheeseen vuonna 1981. Veli Kuosmanen on asunut perheensä kanssa Boliviassa vuodesta 1993 vuoteen 1999. Hän palveli lähetystyössä Madridin lähetyskentällä Espanjassa 2000-2002. Ennen piispakuntaan kutsumista veli Kuosmanen palveli vaarnan korkeassa neuvostossa. He asuvat Anu-vaimonsa kanssa Nurmijärven

Röykässä. Koulutukseltaan veli Kuosmanen on it-tradenomi ja hän työskentelee perheyrietyksessä. Nuoresta iästä huolimatta hänellä on varma todistus. ”Tiedän, että kirkko on Kristuksen kirkko ja se tulee kasvamaan, koska se on tosi ja oikea. Meidän osamme on oikeastaan vain valita, haluammeko olla mukana tässä työssä ja millä tavalla, mutta kirkon ja Vapahtajan työ etenee varmasti.”

Kysyttäessä, mitä veli Kuosmanen haluaisi nähdä seurakunnassa tapahtuvan tulevina vuosina, hän sanoo toivovansa jäsenten keskinäisen läheisyyden vahvistuvan. ”Jäsenten

läheisyys on avain kasvuun. Toivottavasti seurakunta on muutaman vuoden kuluttua suurempi, mutta tärkeämpänä pidän sen edistämistä, että jäsenten keskuudessa vallitsee rakkaus.” Piispa Ihalmo on samaa mieltä. ”Suurin toiveeni on, että jäsenet oppivat rakastamaan. Se johtaa sitten luonnostaan moniin muihin asioihin. En tiedä varmuudella, mitä vuodet tuovat tullessaan, mutta minulla on hyvin vahva tunne siitä, että kirkko Suomessa voi kasvaa ja vahvistua, ja että tulevina vuosina Herra tuo kirkon ja evankeliumin piiriin paljon uusia ihmisiä täällä Suomessa.” ■

Tampereen vaarnan sisarten virkistyspäivä

Viime vuoden tammikuun 5. päivän varhaisina aamun tunteina joku sai päähänsä sytyttää tuleen Tampereen seurakuntien kappelin Pellervonkadulla. Mittavista sammustustoimista huolimatta tuli teki tehtävänsä ja seurakuntakeskus tuhoutui. Tämän jälkeen jouduttiin etsimään väliaikaisia kokoontumistiloja, jotka melko pian löytyivätkin Pynikin Trikoon vanhasta tehdasrakennuksesta. Remontin jälkeen Tampereen seurakunnat pääsivät aloittamaan säännölliset kokoukset Pyhärannassa olevissa tiloissa huhtikuun alussa. Vaikka tilat vastaavatkin hyvin tarkoitustaan kahden seurakunnan kokoontumispaikkana, ne ovat kuitenkin sen verran rajalliset, että tästä rajallisuudesta seurasi haasteita vaarnan Apuyhdistyksen johtokunnalle, jonka piti miettiä, missä kuluvan

vuoden vaarnan sisarten virkistyspäivä tänä vuonna voidaan pitää. Tampereen seurakuntakeskus oli keskeisen sijaintinsa takia kaikille vaarnan seurakunnille kohtuullisen matkan päässä, ja nyt tätä tilaa ei enää ollutkaan käytettävissä.

Vaarnan Apuyhdistyksen johtokunnan ponnisteluista huolimatta korvaavaa, riittävän edullista, virkistyspäivän viettoon sopivaa tilaa ei löytynyt, joten johtokunta joutui miettimään, millä muulla tavalla virkistyspäivän voisi toteuttaa yhteisenä.

Kirkon englanninkielisiltä sivuilta löytyi mielenkiintoisia vaihtoehtoja, joista johtokunta valitsi tämän vuoden virkistyspäivän toteuttamistavan: virkistyspäivä vietettiin viidellä paikakunnalla, Lahdessa, Jyväskylässä, Tampereella (Tampere 1 ja 2 sekä

Hämeenlinna), Turussa (Turku 1 ja 2) sekä Raumalla (Rauma ja Pori), suunnilleen samana ajankohtana ja tietyiltä osin vaarnan Apuyhdistyksen johtokunnan antamien raamien mukaan samanlaisena. Tähän virkistyspäivään kutsuttiin myös seurakuntien Nuoret Naiset mukaan.

Kyseiset seurakunnat saivat itse valita virkistyspäivänsä viikoilta 42 ja 43. Heille annettiin ohjeeksi laulaa tilaisuudessaan laulut ”Me sisaret yhdessä” ja ”Mä koska paljon sain”, sekä joko laulaa yhdessä tai laulusesityksenä Nuorten Naisten laulukirjasta laulu ”Hiukkasan”. Vaarnan Apuyhdistyksen johtaja, sisar Jarna Laine, valmisti musiikki-dvd:n, jolla sisar Gladys Knight laulaa laulun ”Sisters in Christ”. Kuvat dvd:llä kuvaavat vaarnan sisaria Kristuksen seuraajina erilaisissa elämän tilanteissa.

Muuna yhteisenä toimintana sisaret osallistuivat yhteen v. 2000 perustetun Vaaka ry:n (=Vauvakassiyhdistys ry) kestoprojekteista, jossa valmistetaan ja täytetään penaaleja penaalipankkiin toimitettavaksi lapsille ympäri maailmaa maihin, joissa on pulaa koulutarvikkeista. Penaalipankkikeräys on alkanut Vaaka ry:ssä keväällä 2008, ja kasassa on toistaiseksi 70 penaalia, jotka vietään tuliaisina kouluihin ja lastenkohteihin. Vaarnan Apuyhdistyksen johtokunta päättyi tämänkaltaiseen auttamisprojektiin, koska yksi Apuyhdistyksen tavoitteista on edistää luku- ja kirjoitustaitoa.

Penaalit saivat olla uusia tai käytettyjä. Ne saivat myös olla itse tehtyjä, ja niinpä monet sisaret ompelivat penaaleita joko etukäteen kotona tai

VALOKUVA: MARIJA TIMONEN

Penaalien täyttö suoritettiin porukalla.

viimeistään itse virkistyspäivänä. Sen lisäksi oli mahdollista osallistua projektiin tuomalla penaaleihin pakattavia tarvikkeita, joita olivat 10 lyijykynää, kumi, teroitin, viivain, 4 kuulakärkikynää (jotka saivat olla mainoskyniäkin), heijastin sekä pieni yllätys. Jokaiselle virkistyspäiväryhmälle oli myös annettu vaarnan Apuyhdistyksen budjetin puitteissa ohjeet, minkä verran tarjoilu tilaisuutta varten sai enintään maksaa.

Näiden kaikille yhteisten asioiden lisäksi virkistyspäivä sai pitää sisälleen vapaasti mitä vaan, mitä paikalliset Apuyhdistysten johtokunnat itse halusivat tilaisuuteen järjestää.

Alusta asti tehtiin sen verran yhteistyötä Vaaka ry:n kanssa, että

he olivat tietoisia projektistamme ja varasivat Lahteen, Jyväskylään, Tampereelle, Turkuun ja Raumalle oman yhteyshenkilönsä, jonka kautta penaalit toimitettiin virkistyspäivänä tai sen jälkeen eteenpäin Vaaka ry:lle jaettavaksi tarvitseville. Vaaka ry toimitti myös jonkin verran penaalien ompelussa käytettäviä vetoketjuja.

Jyväskylän Apuyhdistys valmisti virkistyspäivänä 18 valmista penaalia. Virkistyspäivän juhlallisen alkuohjelman jälkeen (johon kuului edellä mainitut kaikille yhteiset ohjelmat) sisaret siirtyivät valmistamaan ja täyttämään penaaleja. Juhlasalissa oli useampi ompelukone valmiina odottamassa innokkaita ompelijoita. Tarjoilu koostui vihanneskeitosta,

Sisarten virkistyspäivän osallistujia Tampereella.

salaatista, sämpylöistä ja jäätelöstä. Muu ohjelma oli liikunnallista, mm. hartiajumpaa.

Raumalla myös n. 50 sisarta sekä Raumalta että Porista valmisteli penaaleja vielä itse virkistyspäivänä, jolloin muutamassa pöydässä ommeltiin penaaleja, toisessa leikattiin penaalien osia ja osa sisarista ompeli saumurilla penaaleja valmiiksi, ja yhdessä pöydässä tarkistettiin ja huoliteltiin valmiit penaalit täyttöä varten. Sisaret olivat valmistaneet ja hankkineet niitä paljon myös etukäteen. Valmiiksi täytettyjä penaaleja kertyi 80 ja tyhjiä penaaleja 80. Penaalien täyttötarvikkeitaikin jäi runsaasti yli, mutta koska niistä ei enää saanut kokonaan valmiita penaaleja, ne toimitettiin sellaisenaan Vaaka ry:lle, jotta Vaaka ry:n on helpompi koota täysin valmis penaali kerralla. Raumalla oli paikalle kutsuttu Vaaka ry:n edustaja, joka liikuttui kyyneliin asti nähdessään penaalien määrän ja sisarten innon olla valmiita auttamaan ihmisiä, joilla on puutetta.

Tampereella juhlallisen alkurohjelman jälkeen Apuyhdistyksen johdokunnan neuvonantaja sisar Irene

Aalto kertoi Vaaka ry:n toiminnasta. Tampereella ei enää valmistettu penaaleja, vaan koottiin yhteen tarvikkeet, joita oli jo useamman kuu-kauden ajan ollut mahdollista kerätä. Noin tunnin aikana kerättiin kokoon 124 valmista penaalia noin 30 tamperelaisen ja hämeenlinnalaisen sisaren voimin, joukossa useita sisaria seurakuntien Nuorista Naisista. Vapaana ohjelmana oli ryhmätöitä: sisarille jaettiin kortit, joissa oli kuva lampasta, lehmästä, kanasta, kissasta, koirasta ja possusta. Saman kuvan saaneet sisaret muodostivat ryhmän, jonka tehtävänä oli valmistaa jokin esitys muille katseltavaksi. Lampaat lukivat runoja ja mietelmiä, kissat esittivät loruleikkejä, lehmät esittivät Tuhkimo-sadun pantomiimina, kanat pitivät kosketusviestin, possut esittivät vitsejä ja arvoituksia ja koirat kertomuksen. Lopuksi oli tarjoilu.

Eräs tamperelainen sisar kertoi kokemuksiaan penaaliprojektista. Hän koki, että penaaliprojekti oli Kristuksen seuraamista hyvin konkreettisella tavalla. Hänen mieleensä nousi ajatus pienestä pojasta tai tytöstä avaamassa penaalia jossain

kaukaisessa maassa. Hän ajatteli lapsen hämmästyttä, kun lapsi kuulee, että hän saa penaalin ihan omakseen. Siitä tulisi hänelle kannustin kohti luku- ja kirjoitustaitoa.

Lahdessa virkistyspäivään ehti 13 Apuyhdistyksen sisarta ja yksi nuori nainen (= 50 % Nuorista Naisista), mutta paikalle tulleet nauttivat yhteisen hengellisen osion ja täyttivät penaalit, joita monet sisaret olivat etukäteen valmistaneet jopa kestävästä huonekalukankaasta. Valmiina penaaleita tuli 51 kpl. Muita tarvikkeita jäi vaihtelevasti yli sekä lisäksi 17 tyhjää penaalia.

Tarjoiluna oli salaattia ja herkullista sacher-kakkua. Lahdessa oma ohjelma koostui Sananlaskujen luvun 31 jakeista 10-31, jossa on ”Hyvän vaimon ylistys”. Näistä jakeista keskusteltiin yhdessä jakeelta. Tuli vaikutelma supernaisesta! Sisaret lukivat myös Hyasintista ”Anna-Marin”, joka lohdutti ja kuvasi paremmin sisarten tunteja. Nuorten Naisten edustaja luki Hyasintista ”Maailman kamalin äiti”. Kaikki paikalla olleet nauttivat leppoosasta tunnelmasta.

Turussa penaalipankkitempaus aloitettiin elokuun lopussa, jolloin sisar Loretta Saarimaa toimitti kappelin eteiseen laatikon, johon kaikki halukkaat seurakuntalaiset saivat toimittaa lahjoituksina penaaleja ja niihin sopivia tarvikkeita.

Nuoret Naiset osallistuivat tempaukseen järjestämällä penaalien ompelutalkoot Merimaskun alakoulussa lokakuuisena lauantaina. Muutama tunnin oli ommeltu kolmisenkymmentä tyylikästä penaalia. Osa nuorista innostui jatkamaan ompelua vielä kotonakin. Myös 8-vuotias Jesper Metsä-Tokila osallistui talkoisiin ompelemalla yhden penaalin!

Juhlapäivä sattui sopivasti koulujen taksvärkkipäiväksi, jolloin sisar Jaana Aarnipuron tyttäret ystävineen osallistuivat talkoillaan valmisteluihin

osana taksvärkkiään järjestämällä tarjoilua ja lahjoituksina saatuja tavaraita siten, että illalla penaalien täyttö onnistui nopeasti.

Virkistyspäiville yhteisen ohjelman jälkeen juhlaan osallistuneet reilut 30 sisarta täyttivät penaalit ja saivat kasaan 137 valmista penaalia.

Juhlaan osallistui myös sisar Iira Koivisto Turun 1. seurakunnasta.

Hän on Vaaka ry:n hallituksen jäsen.

Vaaka ry:ssä oltiin hyvin kiitollisia ja yllättyneitä penaalien määrästä, joka kyllä ylitti vaarnan Apuyhdistyksen johtokunnankin odotukset reippaasti. Sydämelliset ja lämpimät onnittelet ja kiitokset kaikille penaalipankkiprojektiin osallistuneille! Projekti oli myös hyvä tapa lähentää Nuoria Naisia ja Apuyhdistystä keskenään. ■

Temppelein jouluasetelman valot sytytettiin

Teksti: Ville-Matti Karumo

Vuoden 2008 marraskuun viimeisen sunnuntain iltana Helsingin temppelein alueelle kokoontui satakunta henkilöä seuraamaan jouluasetelman valojen sytyttämistä siihen liittyvine pienine juhlallisuuksineen. Asetelma oli pystytetty samalla

paikalle temppelein vierastalosta temppeleille johtavan kävelytien viereen kuin se oli edellisenä vuonna, jolloin asetelma oli ensi kertaa joulun ajan esillä.

Asetelman seimessä on heinien keskellä lähes luonnollista kokoa

Lähetystyön aloittaneita

Pihla Lunden Tampereen 1. seurakunnasta aloitti syyskuussa 2008 lähetystyön Tukholman lähetyskentällä Ruotsissa.

Aksu Joutenus Tampereen 1. seurakunnasta aloitti kesäkuussa 2008 lähetystyön Moskovan läntisellä lähetyskentällä Venäjällä.

Ari ja Annu Ahola Tampereen 2. seurakunnasta aloittivat heinäkuussa 2008 lähetystyön Tampereen instituutin toimintakeskuksessa. ■

oleva Joosefia ja Mariaa sekä Jeesuslasta esittävä patsas sekä paria lamasta ja aasia esittävät patsaat.

Ilma oli tänä vuonna muutaman asteen plussan puolella ja joitakin päiviä aiemmin olleen lumimyyräkin mukanaan tuomat valkoiset hanget

olivat lähes kaikki sulaneet. Pimeästä ja synkstä ilmasta huolimatta jouluasetelman avajaiset antoivat osallistujille runsaasti joulumieltä. Temppelein johtokunnan neuvonantaja Pertti Vorimo kertoi jouluseimiasetelman historiasta Euroopassa, kvartetti

esitti kauniita joululauluja ja 8-vuotias Meija Saarinen luki joulu-evankeliumin. Tilaisuus sai osallistujat tuntemaan kuinka joulu on valoisaa aikaa sääolosuhteista huolimatta.

Lopuksi yleisö saattoi käydä juomassa glögiä ja syömässä joulupipareita vierastalon ruokailutilassa. ■

VALOKUVA: VILLE-MATTI KARJUNO

Kirsi ja Risto Leppänen sekä Annika Saarinen ja Ari Varila lauloivat tilaisuudessa kauniita joululauluja.

VALOKUVA: VILLE-MATTI KARJUNO

Meija Saarinen luki joulu-evankeliumin.

Aineistot Liahonan kotimaansivuille

Kotimaansivuilla voidaan julkaista vaaranojen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia. Artikkeliksi voi olla myös vain pelkkä valokuva ja siihen liittyvä muutaman lauseen ”kuvateksti”.

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla joko jpg- tai tiff-muodossa.

Artikkeliehdotukset tulee lähettää kotimaansivujen toimittajalle viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen. Toimituksesta materiaalit lähtevät painoon kunkin kuu-kauden alussa reilut kolme kuukautta ennen julkaisukuukautta. Yleiskonferenssinumerot ilmestyvät touko- ja marraskuussa, jolloin ei julkaista kotimaansivuja.

Kirkon jäsenet palvelevat eri puolilla Afrikkaa

Historiallinen ponnistus tuoda apua ja herättää toivoa sai liikkeelle kymmeniätuhansia kirkon jäseniä ja ystäviä eri paikkakunnilla kautta Afrikan mantereeseen syyskuussa 2008.

Yli 30 Afrikan maata teki yhteistyötä valtavana koko maanosaa käsitävässä paikallisyhteisöjen palveluhankkeessa 20. syyskuuta 2008. Tapahtuma, jonka nimenä on Mormonien auttavat kädet -päivä, koski lähes tuhatta yhteisöä eri puolilla mannerta,

ja näillä paikkakunnilla tehtiin päivän aikana satatuhatta tuntia palvelutyötä.

Projekteissa siivottiin ja maalattiin vanhusten ja vammaisten koteja, kohennettiin naisten ja lasten turvakoteja, elävöitettiin lasten leikkikenttiä, toimitettiin perille pyörätuoleja ja perustettiin vihannestarhoja.

”Afrikan mantereella asuu hyvin paljon ihmisiä, jotka elävät vailta toivoa”, sanoi Leon Holmes, joka koordinoi palveluhanketta Etelä-Afrikassa kirkon kansallisena tiedotusjohtajana. ”Monet

kamppailevat sellaisten henkilökohtaisten haasteiden kanssa kuten vammaisuus, parantumaton sairaus, huumeriippuvuus, pitkäaikainen työttömyys, fyysinen ja emotionaalinen kaltoinkohtelu ja rikkoutunut koti. – – Mahdollisuudet avun antamiseen ovat rajattomat.”

Mantereen laajuinen palvelupäivä järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 2007. Sen onnistuminen johti siihen, että vuoden 2008 hankkeessa mukana olevien maiden määrä miltei kaksinkertaistui. ■

Siirrettävä vierailukeskus edistää työtä Meksikossa

Sen jälkeen kun Méxicon temppelein vierailukeskus suljettiin peruskorjauksen varten heinäkuussa 2007, lähetyssaarnaajat ja paikalliset jäsenet Méxicon lähetyksentällä kokosivat yhteistyössä näyttelyn, joka toimisi kiertävänä vierailukeskuksena. Näyttely voitaisiin pystyttää seurakuntakeskuksiin auttamaan jäseniä kertomaan palautuksen sanomasta ja tuomaan lähetyssaarnaajille nimiviitteitä.

Näyttely rakennettiin vierailukeskuksen mallin mukaan, ja mukana oli kirkosta kertovia näyttelyesineitä. Vieraat aloittivat kappelissa kokoaikaisen lähetyssaarnaajien pitämällä johdannolla ja sitten heidät vietiin juhlasaliin katsomaan eri näyttelyesineitä.

Näyttelyssä oli 18 suurta julistetta tärkeistä evankeliumin aiheista kuten Jeesuksen Kristuksen palvelutyöstä, evankeliumin palautuksesta ja perheen tärkeydestä. Vieraat saivat julisteita, DVD-levyjä ja lehtisiä, jotta he ymmärtäisivät ja muistaisivat

kokemuksensa paremmin.

Kiertävä näyttely auttoi myös nuoria ja vanhoja jäseniä osallistumaan lähetystyöhön. Lähetyssaarnaajat työskentelivät paikallisten johtajien ja jäsenten kanssa kutsumalla vieraita ja toivottamalla heidät tervetulleiksi antaen monille tilaisuuden kertoa evankeliumista ystävilleen, sukulaisilleen ja naapureilleen.

”Oli ällistyttävää nähdä vaarujen

Sisarlähetyssaarnaajat Meksikon kiertävässä vierailukeskuksessa kertovat Vapahtajasta.

ja lähetyksentän toimivan niin hyvin yhdessä”, sanoi vanhin Cade Cross, Deltasta Utahista Yhdysvalloista kotoisin oleva kokoaikainen lähetyssaarnaaja. ”Uskon, että se oli yksi syy menestykseen. Sen lisäksi että ihmiset olivat innokkaita tulemaan katsomaan näyttelyä, niin lähetyssaarnaajatkin olivat innokkaita lähtemään ulos ja ottamaan yhteyttä useampiin ihmisiin.”

Vaikka vierailukeskus avattiin uudelleen huhtikuussa 2008, kiertävä vierailukeskus jatkaa kulkuaan ja auttaa jäseniä ja lähetyssaarnaajia heidän työssään Méxicossa.

”Olin syvästi liikuttunut nähdessäni, kuinka innokkaita vaarnamme nuoret miehet ja nuoret naiset olivat – – kutsuessaan sisälle kaikkia rakennuksen ohi kulkevia”, sanoi Méxicon Emitan vaarnan johtaja Marion Barry De Antuñano. ”Ehkäpä ensimmäisen kerran elämässään he oivalsivat, mitä evankeliumin saarnaaminen ja lähetyksen ilon kokeminen tarkoittavat.” ■